

CƠM NẤU NẤU ĂN MỆT DU KHÁCH

VỀ ĐÀ LẠT

Nói về các địa danh tôi đã đi qua trên cơ nưc thì Đà Lạt là một nơi đã để lại trong tôi nhiều ấn tượng nhất. Tôi còn nhớ về cho đến khung cảnh và đặc biệt nhất vẫn là khí hậu nơi đây.

Không đâu như Đà Lạt, thiên nhiên đã ưu đãi quá nhiều về cảnh khí hậu nên cảnh quan. Nhưng ai đã từng đến nơi đây một lần sẽ cảm nhận được không khí mát lành như thế nào, sáng sớm thong dong bước ra ngoài bên có cảm thấy ngợp mình với ánh sáng khi chầnh êm ấm thì ai đó đã quên mình rời vào trong một chiếc taxi như khi đi, cái taxi như đó không tài nào nghĩ đến đi du lịch bình thường mà nó mang một cảm giác vừa lạ vừa sáng khoái. Hít một bầu không khí no căng lòng người bên sự thong thả ngày hôm nay sao đẹp một cách lạ lùng. Cái hơi như bui sáng mang đến cho bên một sự tinh khiết, tinh khiết đến thanh cao và bình dị. Nếu đã như không thì

chưa đi vì cái lờn nhợt nhạt của mọt nòi hoang sơ và hẻo lánh, mọt nòi không có sự sống của con người và thực vật thì cái lờn nhợt nhạt chỉ gói lên mọt hình ảnh mọt trong mọt không khí buồn tẻ cô liêu.

Vì Đà Lạt nọ như ng buốt sáng sớm hơn khi chi u về mà thi u về ng như ng người gió se lờn thì cơm giác trong ta sự hốt hoảng không thể đoán, cái lờn nhợt nhạt rồi y đã làm tăng thêm nét duyên dáng thướt tha của các cô gái, nhìn họ cười và nét mọt rừng người trong khung cảnh thanh bình mọt thì y hốt hoảng sự quyên rũ đoán hòa hợp giữa con người và thiên nhiên. Làn da trắng và như đôi má hồng hồng hồng đi trong sự sống khói Đà Lạt làm ta có cảm giác như mình đang lạc vào trong chốn tiên.

Đà Lạt có như rừng thông và như đồi núi như p nhô, có mọt ai đó đã nói Đà Lạt là mọt thành phố mà người đó phố trong núi và núi cũng trong phố, có mọt đi u rồi l và thú về là Đà Lạt bắt cơm đi ch nào ta cũng thấy hoa, và hoa có thể mọt cơm bắt cơm đâu, chỉ cơm mọt cơm gió đi ngang qua n hoa là y rừng mọt sự sống mọt đời sống sinh trên mọt nòi mọt, chính vì vậy Đà Lạt không hề th n về mọt là Thành phố của ngàn hoa. Như ng tiếc thay như ng ai đã từng yêu quý Đà Lạt, từng mọt thì g n bó về nó trộm c đây thì mọt chua xót và ng m ngủi cơm như n đời sống Đà Lạt không còn là Đà Lạt của ngày nào n a. Ai đó đã d n trộm mọt đi về đời thiên nhiên ban đầu, như ng rừng thông mọt ngày mọt th a đi vì sự tàn phá thô bạo không thu ng tiếc cơm mọt sự sống (tôi như n mọt mọt sự sống đời này vì còn có rọt như u ng mọt, cơm thấy đau đớn và xót xa khi đi ngang qua như ng cánh rừng thông và nhìn thấy đời sống như ng cây thông đ ngã n m ch về và buồn th m) , h đ l i cho m u sinh, đ l i cho quy hoạch, mà quên mọt đi rừng chính h cũng đang giết d n sự sống của h .

Mọt Đà Lạt mà ngày xưa như ng chàng trai cô gái tu i đôi mọt về sự c kh e tràn trề cũng phải luôn mang trên mình như ng b qu n áo m và xuyết xoa trong cái lờn khi đi bên nhau, trong cái giá lờn như ng lúc đó h cơm thấy th t g n nhau và thiên nhiên hình như cũng hi u đời tình yêu của h nên đã mang h đ n g n nhau h n trong cái không khí lờn êm đ m đó. Giờ đây thì! còn đâu n a, các cơm già có tu i về n có thể không cơm như ng áo m nh xưa và như ng bu i chi u ng i bên Hồ Xuân Hu ng nhìn dòng nước trôi mà ng m ngủi nh về mọt ngày xưa đó...! mọt k ni m mà ch có như ng ng mọt sự sống lâu năm vùng đất này mọt thì th m thía khi nó đã không còn.

Trộm c đây ng mọt ta đã từng nói rừng ch ai điên mọt lên Đà Lạt đời kinh doanh qu t máy, giờ thì có l m k “điên” l m, điên trong kinh doanh qu t máy và t h i h n n a trong từng ng lai g n sự có như ng k “điên” h n n a lên Đà Lạt đời kinh doanh máy lờn n a. Chính như ng sự phá h ai nghiêm trọng như về y đã khiến Đà Lạt mọt đi rọt như u, mọt đi nét hoang sơ và c kính,

còn đâu nữa nhõng con đõng đõc võng võ , làm nao lòng các thi sĩ mõi khi chiõu võ . Các ngã đõng giõ đã đõy xe cõ , ngõõ thì càng lúc càng đõng. Hình nhõ cái không khí nóng đõn cõ a Đà Lạt đã õnh huõng không ít đõn tính tình cõ a ngõõ dân nõi đây, sõ hiõu khách, hiõn hòa và thân thiõn võn có đã đõn tan đi nhuõng vào đó là nhõng nõi bõc đõc vô cõ . Ấu cũng phõi thôi, vì Đà Lạt đã mọt quá nhiõu và biõn đõi cũng quá nhiõu rồi.

Ngõõ i Đà Lạt ngày xõ a hiõn hòa và hiõu khách, mõi tõi dĩ ngõ nõu có lõ đõ quên xe máy không mang vào nhà thì (thõi trõi lõnh quá làm biõng đõy cõ t dĩ) và sáng đõy thì... võn y nhõ cũ. Còn bây giõ thì, đõ ai dám đõy. Mọt thõc trõng đáng lo âu là või tình hình nhõ hiõn nay mõi ngõõ i đõu cõ m nhõn đõõc hõ t nhõng ý thõc đõ giõ gìn thì hõ võn còn bàng quan. Tõ t cõ đõu chõ biõ t than thõ và trông đõi vào chính quyõn giõ i quyõ t nhõng hõ không nghĩ sâu xa rõng nguõn gõc phát sinh cũng chính tõ con ngõõ i mà ra. Giá nhõ chúng ta mõi ngõõ i có ý thõc hõn mọt chút biõ t quan tâm đõn cái chung hõn mọt chút, thì mõi chuyõn sõ tõ t đõp hõn. Chính quyõn chõ ban ra nhõng nghõ đõnh và hõõng giõ i quyõ t tõ t đõp hõn nõu nhõ chúng ta thõc hiõn đõng. Mọt ngõõ i ban võn ngõõ i phá thì lúc đó chúng ta phõi tõ nghĩ lõi võ bõn thân mình.

Hõi nhõng ai yêu quý Đà Lạt, yêu quý nhõng đõi núi chõp chùng, nhõng sõõng mõ giãng khõp lõi, xin hãy mọt lõn suy nghĩ võ nó. Xin hãy tõ ra mình là ngõõ i có trách nhiõm, đõng thõ õ või nhõng gì xung quanh. Hãy đõ mọt và nhõc nhõ mõi ngõõ i sõng có ý thõc hõn nõ a. Mọt bàn tay nõi tiõp mọt bàn tay và hàng võn bàn tay cùng nhau trõng lõi nhõng rõng thông, biõ t tõ ra cảm phõn và đau xót truõc nhõng kõ nào chõ t phá nó và kiên quyõ t đõng lòng gìn giõ nhõng gì còn lõi. Mọt tuõng lai không xa, Đà Lạt sõ võn lõi nhõ xõ a. Mõi nguõ i rõi lõi hít hà trong cái lõnh cõ a thanh bình cái lõnh cõ a yêu thuõng đõõc hòa trõn giõ a con ngõõ i và thiên nhiên. Và nhõng du khách khi mọt lõn buõc chân lên Đà Lạt đõ rõi khi trõ võ sõ võn võõng và nhõ mãi chõn õy và thõm nhõ : Đà Lạt õi!

Tõi chõ là mọt du khách vì bõc xúc trõõc nhõng đõi thay cõ a Đà Lạt mà mõi muõi có đõõn văn nhõ trên.